

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0505
Dok.: CKV40980

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 10, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. april 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straf-femyndighed) (L 16).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 10 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Dansk straffemyndighed) (L 16):

”Er strafbare handlinger i særlovgivningen omfattet af den foreslåede § 7, stk. 1, og i givet fald med hvilken begrundelse?”

Svar:

Straffelovens jurisdiktionsbestemmelser (§§ 6-12) regulerer generelt de danske domstoles kompetence til at pålægge straf for overtrædelse af dansk lovgivning – dvs. også særlovgivningen. Lovforslaget medfører ingen ændring heri.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 7 fastlægger, i hvilket omfang domstolene kan pådømme forhold, der er begået i udlandet af personer med dansk statsborgerskab eller bopæl mv.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at jurisdiktionsbestemmelserne, herunder § 7, ikke vedrører spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende straffebestemmelse omfatter handlinger foretaget i udlandet. Dette spørgsmål om, hvorvidt en straffebestemmelse har såkaldt eksterritorial gyldighed (dvs. at den pågældende lovgivning også skal overholdes i udlandet), er ikke generelt reguleret i lovgivningen, og afgørelsen heraf beror på en fortolkning af gerningsindholdet i den enkelte bestemmelse.

Som hovedregel antages bestemmelserne i straffeloven at have eksterritorial gyldighed. For så vidt angår særlovgivningen er udgangspunktet, at straffebestemmelser normalt er territorielt begrænsede til handlinger foretaget her i landet. Fortolkningen af den enkelte særlovsbestemmelse vil imidlertid kunne føre til, at bestemmelsen må antages også at omfatte handlinger foretaget i udlandet. Dette antages f.eks. at gælde færdselslovens regler om køre- og hviletid mv.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 14 og 15 vedrørende lovforslaget.